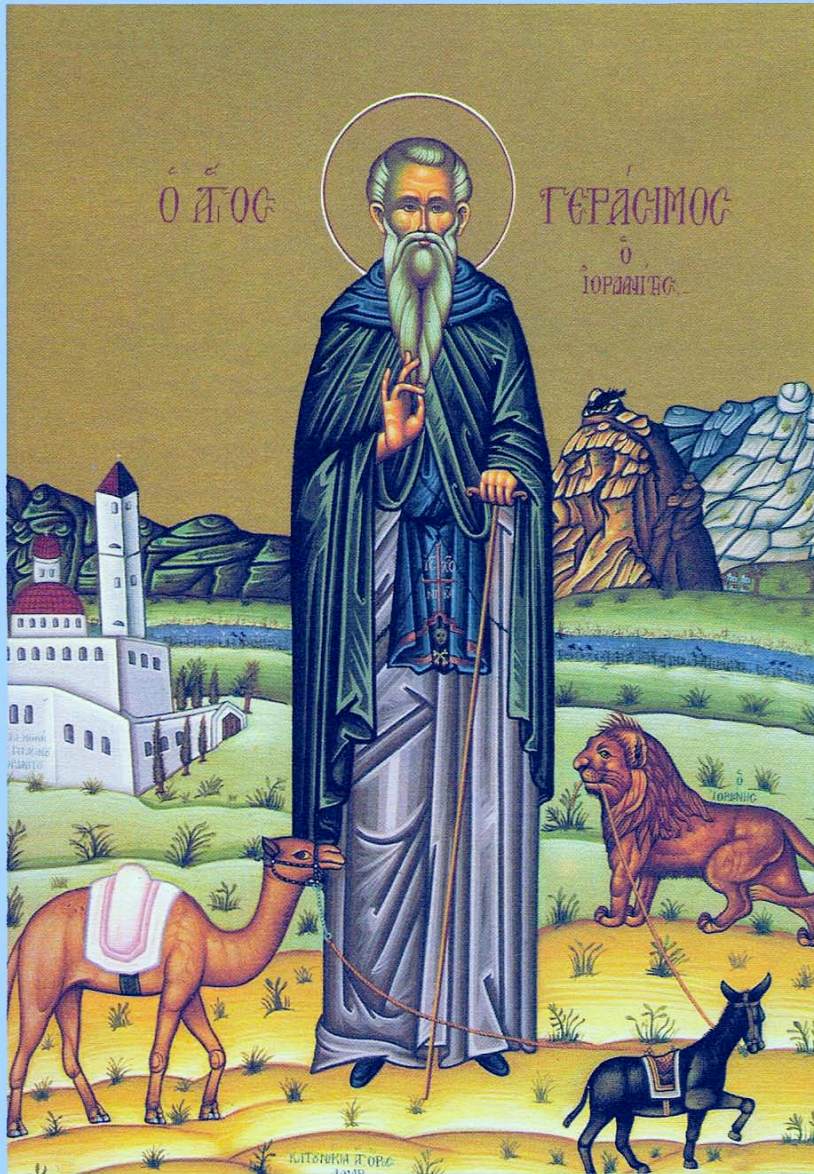

FIRST SUNDAY OF THE GREAT FAST -- SUNDAY OF ORTHODOXY

Icon of Saint Gerasimus-- March 4th

FIRST SUNDAY OF THE GREAT FAST
SUNDAY OF THE TRIUMPH OF ORTHODOXY, MARCH 1, 2009

Tone 1

SCHEDULE OF SERVICES FOR THE WEEK OF MARCH 2 – MARCH 8, 2009

WEDNESDAY, MARCH 4	6:30 PM – LITURGY OF THE PRESANCTIFIED GIFTS	
FRIDAY, MARCH 6	6:30 PM – LITURGY OF THE PRESANCTIFIED GIFTS	
SATURDAY, MARCH 7	9:00 AM	✙ OLA NAGORSKI-LOZNYCKY; REQ: BILL & DARLENE LOZNYCKY
SUNDAY, MARCH 1	8:00 AM LITURGY	
	10:00 AM LITURGY	FOR ALL PARISHIONERS

Liturgy of the Presanctified Gifts

During the Great Fast the Liturgy of the Presanctified Gifts will be offered on Wednesdays and Fridays at 6:30 PM. Each Friday following the Presanctified Liturgy there will be a Lenten Meal and a Spiritual Talk. Please speak with Olena Bankston who will be organizing the meals.

Generations of Faith

The tentative date for the next Generations of Faith session to prepare for Great and Holy Friday is March 15th.

Roman Oleksyshyn 40th day

There will be a Liturgy at 9:00 AM on Saturday, March 14th to mark the 40th day of Roman Oleksyshyn's falling asleep in the Lord.

Parish work day

Also on March 14th, following the Divine Liturgy, there will be a parish work day to clean the church and the hall in preparation for the Glorious feast of Pascha. Please come and help. Many hands make light work.

Why Haven't You Invited Me?

Nathan Williams told of two men who had been business partners for over twenty years. They met one Sunday morning as they were leaving a restaurant. One of them asked, "Where are you going this morning?" "I'm going to play golf. What about you?" The first man responded rather apologetically, "I'm going to church." The other man said, "Why don't you give up that church stuff?" The man asked, "What do you mean?" "Well, we have been partners for twenty years. We have worked together, attended board meetings together, and had lunch together, and all of these twenty years you have never asked me about going to church. You have never invited me to go with you. Obviously, it doesn't mean that much to you."

Pastoral Council Elections

Elections to the Pastoral Council will be held on the 4th Sunday in March. Nominations for the 3 elected positions begins today. Names of nominees will be printed in the 2 subsequent bulletins before the election on March 22nd.

Prayers For Those Serving In The Military

Let us especially remember in our prayers those family members and friends who are actively serving our country in the Armed Forces: Luke and Slavamira Haywas, Elizabeth Heltsley, Olena Hrivniak, Michael Lopes, Raul Richelmi and Brian Tuthill. Please give any names of those you would like remembered in the Liturgies to Fr. James.

Your Prayers Please!

Please remember in your prayers those people of our parish who are in hospitals, nursing homes and those who are not able to join us actively in our community. Remember especially the following: Katherine Andrus, Susie Boyko, Sonia Cronin, Bohdanchik James, Lesya Loznycky, Ken McDonald, Sophia Skop, and Isabella Bachynsky. Please let Fr. James know if there is anyone who should be added to this list.

<p>Liturgical Schedule (unless otherwise noted in the bulletin): Saturday Evening Vespers: 6:00 pm Sundays 8:00 AM (English) 10:00 AM (Ukrainian)</p> <p>Holyday Vigil: 7:00 PM Holyday Liturgy: 10:00 AM</p> <p>Other Services as announced in Bulletin</p> <p>The Holy Mystery of Reconciliation (Confession): Sundays from 7:30 to 7:45 AM and 9:30 to 9:45 AM and also by appointment.</p> <p>The Holy Mysteries of Initiation (Baptism, Chrismation and Holy Eucharist): Parents must make arrangements with the Pastor at least 3 months prior to Initiation. Adults seeking to be initiated must undergo a period of instruction (Catechumenate.)</p>	<p>The Holy Mystery of Crowning (Marriage): The couple must contact the Pastor at least 6 months prior to the desired date of marriage and before scheduling anything related to the crowning (including the reception.) Couples must participate in pre-marriage catechesis.</p> <p>The Holy Mystery of Holy Anointing of the Sick: Please inform the Pastor of anyone in need of anointing or anyone homebound and unable to attend Liturgy or receive Holy Eucharist.</p> <p>Catechesis: Contact the Pastor.</p> <p>Cantors: Vladimir Bachynsky, Luke Miller and Olena Bankston</p>
--	--

**Перша Неділя Св. Великого Посту – Торжество Православ'я
«Неописане Слово Отця, що прийняло тіло від Тебе,
Богородице, описалось.»**

Сьогодні православні по всьому світі 1166-ий раз святкують перемогу Православ'я над останньою великою ересю.

Ересь – це відхилення від правди віри. Православ'я немає офіційного підручника віронавчання крім Нікео-Царгородського Символа Віри, яку проголосили перші два Вселенські Собори 325 та 381 років. Однак цей Символ дає ґрунт для послідовної та чудової перспективи на те, Ким є Бог і як Він відноситься до створіння Свого.

Він проголошує, що Бог – Єдиний. Він – Отець. І Він вічно народжує Сина, Який є Бог істинний від Бога істинного, і втілюється у просторі і часі, як конкретна Людина, Ісус з Назарета, Месія, Христос.

Ісус є одна Боголюдська Особа, і в Ньому Божа і Людська істоти – в досконалій єдності, але не змішані а чітко окремі. Це ж те, що нас спасає, радісно проголошує Православ'я. Бог Син з любов'ю прийняв те, щоб бути втілений, як Людина, таким чином поєднуючи людську природу, яку ми розділяємо з Ним через це Боговтілення, з Божеством, бо ж Він завжди Бог істинний від Бога істинного. Якраз це відкриває для нас вхід до Раю. Це й дає нам можливість зростати до повноти потенціалу, за яким нас створив Бог: щоб ставати подібними до нашого Творця – богами через Благодать, а Він – Бог по істоті Своїй.

Ця істина – понад людським розумінням, бо ж вона поєднує людськість – яка вже сама в собі глибоко таємнича – з Божеством, а це безмежно вище будь чого, що людина може зрозуміти. Цю істину треба прийняти вірою, з любов'ю та подивом, а тоді вона осяє ясним світлом усе, що довкола віруючого. Ми бачимо і свій початок і свою ціль у несказаній любові Божій. Ми бачимо шлях, по якому маємо йти, як також нашу не раз пригнічуючо невдалі намагання йти по ньому. Ми бачимо невичерпні скарби прощення, настанов, заохочення та сили, якими завжди так щедро обдаровує нас Бог, щоб ми могли знову піднятися після кожного упадку, повернутися після кожного від блукання та постійно намагатися йти вперед до досягнення нашого високого покликання.

Та людський розум, який так захоплений зовнішнім, так полонений впевненістю про свою геніальність, таки намагається зробити раціональним те що понад раціональністю. Отож цю істину треба було захищати, а захищаючи знаходити слова, які могли б висловити як добре тільки можна, а переважно тим щоб відкидати вислови, які не передавали її правильно. І так хоч попередні Собори були проголосили істину, що Ісус – досконала Людина, як і досконалий Бог, деякі церковні мужі, яке мали доступ до Імператора Лева Ісаврянина (685-741) додумались, що не можна представляти Господа в

образах, бо ж таким чином можна представляти тільки Людину, а не Бога, отож такі образ поділяли неподільного Христа і їх треба позбутися.

Та невід'ємна властивість людину є те, що її можна представити й описати в словах та в образах. Казати що так не можна чинити по відношенні до Ісуса, це по суті відкидати, що Він дійсно – Людина, а що Він назавжди понад справжньою людськістю. І за цим слідує твердження, що Він справді не поєднався з нашою людською природою і не може справді розуміти нас і нам співчувати. Іншими словами, Його втілення не спасає нас а просто дає нам ще одну причину прославляти й почитувати Його, але при тому тільки прагнути а ніколи не осягати єдності з Ним, бо ж ми впалі люди, які не можуть самі себе спасти, отож і ніколи не осягнемо спокою та гармонії, і ніколи не здобудемо Рай, який завжди такий привабливий але вічно закритий, недоступний нам.

Впродовж більш чим сто років православні молилися, роздумували, страждали та нарешті осягнули повну перемогу радісної істини: а саме, що Ісус дійсна Людина як і дійсний Бог. І Його і Його людей та й Його Ангелів *можна* представляти в Іконах, написаних за особливим стилем, якого виробили, щоб разом виявляти і Його людськість і Його Божество. Він справді прийшов до нас, щоб бути з нами назавжди, щоб підняти нас з гробів та привести нас до Раю.

Цю остаточну перемогу святкували на Першу Неділю Великого Посту за наказом Цариці Феодори в р. 843 (деякі джерела подають 842), і православні святкують її щороку від того часу. Були часи коли до цих урочистостей також додавали й анатемі проти еретиків, справжніх чи уявних,. Переважно цього тепер не роблять. Натомість православні в багатьох містах разом збираються в одному Храмі, служать особливу Вечірню і обходять Храм у переможній процесії, тримаючи Ікони.

Гідний вхід у нашу Церкву це перехреститися і поцілувати ікону і хрест на тетреподі кожного разу як входимо і як виходимо із церкви. Вчіть це дітям теж. Піднесіть їх до ікони щоб вони звикли це робити. Сумно бачити як багато людей легковажно сідають в лавку взагалі не вшановуючи ікони. Якщо є Мировання скільки нас переходять попри ікону того празника не вшановуючи її. Це сумно. Це не повинно бути тягаром, а є вид нашої побожності.

Нехай кожен із нас буде живою іконою другим і цілому світові. Памятаймо і шануймо нашу Візантійську традицію і щоб не стратити її, вчітьмо наших дітей. Дякуємо Богові за Його чудову милість до нас, за Його незламну й бездонну любов і посвячуємо себе самими ставати все кращими Іконами Його безмежної слави, сили та любові. Амінь.

First Sunday of Lent: The Triumph of Orthodoxy

“No one could describe the Word of the Father; but when He took flesh from you, O Theotokos, He accepted to be described.”

Today the Orthodox throughout the world celebrate for the 1166th time the Triumph of Orthodoxy over the last of the great heresies.

A heresy is a deviation from the truth of the faith. Orthodoxy does not have an official compendium of doctrines apart from the Nicene-Constantinopolitan Creed proclaimed by the first two Ecumenical Councils of 325 and 381. However this Creed lays the groundwork for a consistent and excellent perspective on Who God is and what He does for His creation.

God is proclaimed to be perfectly One. He is the Father. Also He eternally begets the Son, Who is True God of True God, incarnate within space and time as the concrete human Person, Jesus of Nazareth, the Messiah, Christ.

Jesus is one Divine-Human Person, in Whom the Divine and Human essences are in perfect union, yet unmixed but distinct. It is this, Orthodoxy joyfully proclaims, which saves us. God the Son has lovingly accepted to be fully incarnate as a Human Person, thereby linking the humanity we share with Him as a result of this Incarnation, with Divinity, for He always remains true God of true God. It is this which opens the way to Paradise for us. It is this which makes it possible for us to grow towards the potential with which God created us, to become like our Creator, gods by grace as He is God by essence.

This truth is beyond rational understanding for it links humanity – a profound mystery in itself – with Divinity, which is infinitely beyond human understanding. It must be accepted by loving and wondering faith and then it sheds a radiant light on all that is around the believer. We see our source and our destination as the ineffable love of God. We see the path which we must travel as well as our sometimes dismal failure to do so. We see the inexhaustible forgiveness, direction, encouragement and strength which are always so generously extended to us by God so that we may rise each time we fall, return each time we stray and keep on pressing forward to our high calling.

Yet the human mind, bound up as it is in external realities, captivated by the sense of its own ingenuity, keeps on trying to make rational that which is beyond reason. And so it was necessary to defend this truth and in defending find the words to express it as precisely as possible, usually by paring away statements that did not portray it well. Thus, even though the previous Councils had proclaimed the truth that Jesus is perfectly Human as well as perfectly Divine, some Churchmen who gained the ear of the Emperor Leo the Isaurian (685-741) were of the mind that one could not portray the Lord in images, because one could portray only the Human nature and not the Divine and therefore such images or Icons would divide the indivisible Christ.

Yet one of the characteristics of a human being is that they can be portrayed and described in words and in images. To say that this could not be

done with Jesus was, in effect, to deny that He was truly human – that He must always and forever be beyond true humanity. Therefore He did not truly unite with our human nature and could not truly identify with and have compassion upon us. In other words His Incarnation does not save us, but simply gives us another reason to worship and adore Him, but forever yearn and - since we are fallen and unable to save ourselves – never attain union with Him, never attain peace and harmony, never attain the Paradise which remains tantalizingly forever closed to us.

For more than a hundred years the Orthodox prayed, meditated, suffered and finally received the full victory of the joyous truth: Jesus is indeed truly Human as well as truly Divine. He can indeed – as can all of His people and His Angels – be portrayed in Icons in the particular style developed to do so which would manifest both His humanity and divinity. He has truly come to us, to be with us, to raise us up from our tombs and bring us to Paradise.

This final victory was celebrated on the First Sunday of Lent at the direction of the Empress Theodora in 843 (some sources say 842), and the Orthodox have celebrated it ever since. There were times when, for political reasons, anathemas against heretics, real or perceived, were also proclaimed at such celebrations. This is usually no longer the case. Instead the Orthodox in many cities gather together in one Temple, celebrate a special Vespers and walk in a triumphal procession holding up Icons.

The proper way to enter a Byzantine church is to bless ourselves and kiss the icon and cross on the tetrapod every time we go into church and also before we leave the church. Also teach this to the little ones as well. Lift them up to kiss the icon so that this becomes just the normal way to enter the church. It is sad we see so many just sort of plop in their place in the pews and don't venerate the icons at all. When there is Mirovanja, the anointing with holy oil, for a specific holy day, how many walk right by the icon of that holy day without bowing and kissing the icon of the feast which is being honored? That is sad. It should not be a burden but a normal part of Byzantine piety.

May all of us be living icons to each other and source of grace to our families, our co-workers, our classmates and to the world in general. May we also learn to value our Byzantine Tradition and not let these customs fall by the wayside but that we observe them and teach them to our children. We thank God for His wonderful mercy towards us, for His unfailing and unfathomable love and we dedicate ourselves to become ourselves better and better Icons of His infinite glory, power and love.

Українська Католицька Парафія Матері Божої Неустаючої Помочі

Церква Святого Пророка й Предтечи Йоана Хрестителя
Святиня Святого Миколая, Архієпископа Мір Лікійського, Чудотворця

Ukrainian Catholic Parish of Our Lady of Perpetual Help

Church of the Holy Prophet, Forerunner and Baptizer John
Shrine of St. Nicholas the Wonderworker, Archbishop of Myra in Lycea

4400 Palm Avenue

La Mesa, CA 91941

Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Парох: о. Яків Бенькстон

Pastor: Fr. James Bankston

frjames@mac.com

Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

Our Venerable Father Gerasimus of the Jordan

Saint Gerasimus had the fear of God since childhood and, after he became a monk, he went to the deepest parts of the desert of Thebais in Egypt. Gerasimus then went to the Jordan and founded a monastery that still exists today. The lives of the saint and the monastics were very austere, spending five days a week in their cells and eating only some bread and a few dates. On Saturdays and Sundays the monks gathered in the monastery church. It is said that during the Great Fast, St. Gerasimus did not eat anything except what he received in Holy Communion.

He reached such a height of virtue and was graced with such intimacy with God, because he had preserved his image and likeness so pure, that he even had authority over wild beasts. On one occasion, St. Gerasimus saw a lion roaring in pain because of a thorn in his paw. Gerasimus came close to the lion, crossed himself and removed the thorn from the animal's paw. The lion became so tame that he returned with Gerasimus to the monastery and remained there until Gerasimus' death.

Saint Gerasimus attended the Fourth Ecumenical Council at Chalcedon in 451 where he was a great defender and champion of the true Faith. The holy man reposed in the year 475. The "monastic lion," overcome with sadness and full of sorrow for the loss of his friend, also died.